

The Scroll of Esther

מגילת אסתר

והמלך ב
הנשים י
הפירות
בה המן
אבילוי
המלך
הג סר
לזכר
אזישו
לודיש
את א
הבת
תלזה
ועב
ויתן
ומז
סוד
מא
או
יז
ה
א
ד

המלך תְּקִידִים בְּכָל מַדִּינַת מִלְכוּת וַיִּקְבְּצוּ אֶת
כָּל נַעֲרָה בְּתוּלָה טוֹבַת מִרְאָה אֶל שׁוֹשֶׁן הַבִּירָה
אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יָד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמוֹר
הַנָּשִׁים וַתִּתֵּן תַּמְרוּקִיָּה וְהַנַּעֲרָה אִשֶּׁר תֵּיטֵב בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תְּלוֹזֶת וַיִּשֶׁתִּי וַיֵּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וַיַּעַשׂ כֵּן
בְּשׁוֹשֶׁן הַבִּירָה וַיִּשְׁמוּ מִרְדֳּכִי בֶן יֹאִיר בֶּן שִׁמְעִי
בֶּן קִישׁ אִישׁ יִמִּינִי אִשֶּׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם
הִגְלָה אִשֶּׁר הִגְלִיתָ עִם יִכְנִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה אִשֶּׁר
הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדְּבָר
הַזֶּה אֶסְתֵּר בֶּת דָּדוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְהַנַּעֲרָה
יָפֶת תֹּאֵר וְטוֹבַת מִרְאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְלָהָ
מִרְדֳּכִי לֹא לָבַת וַיְהִי כַּהֲשִׁמְעֵי דְבַר הַמֶּלֶךְ וּדְרֹתוֹ
וּבְהִקְבֵּן נַעֲרֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשֶׁן הַבִּירָה אֶל יָד
הַגִּי וַתִּלְקֹחַ אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יָד הַגִּי שְׁמוֹר
הַנָּשִׁים וַתֵּיטֵב הַנַּעֲרָה בְּעֵינֵי וַתִּשָּׂא לְזָכֶר לְתַנּוּ
וַיַּבְהִל אֶת תַּמְרוּקִיָּה וְאֶת מִנְתָּהּ לִתֵּת לָהּ וְאֶת
שִׁבְעַת הַנַּעֲרֹת הָרֵאיוֹת לִתֵּת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁנֶה וְאֶת נַעֲרוֹתֶיהָ לִטְוֹב בֵּית הַנָּשִׁים לֹא הִגִּידָה
אֶסְתֵּר אֶת עֲמָהּ וְאֶת מוֹלַדְתָּהּ כִּי מִרְדֳּכִי צִוָּה עָלֶיהָ
אִשֶּׁר לֹא תִגִּיד וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִרְדֳּכִי מִתְהַלֵּךְ
לְפָנֵי לְזָכֶר בֵּית הַנָּשִׁים לִדְעוֹת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמִה
יַעֲשֶׂה בָּהּ וּבִהְדָּעֵת תָּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבֹאֹת אֶל הַמֶּלֶךְ
אֲזִישׁוּרוּשׁ מִקֵּץ הַיּוֹם לָהּ כִּדְת הַנָּשִׁים שְׁנִים עֶשְׂרִי
לְזָדֵשׁ כִּי כֵן יִמְלֹא יְמֵי מְרוּקִיָּה שְׁשֶׁה לְזָדֵשִׁים
בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר וַיַּעֲשֶׂה לְזָדֵשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבְתַמְרוּקִי
הַנָּשִׁים וּבִזָּה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אִשֶּׁר
תֹּאמַר יִתֵּן לָהּ לְבֹאֹת עֲמָה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד בֵּית

וְלִדְעֹת דֵּת וּדִין וְהַקָּרֵב אֵלָיו כִּרְשָׁנָה
וְתִרְשִׁישׁ מִרְסָּה מִרְסָּנָה מִמּוֹכֵן שְׁבַעֲרֵת
דִּי רֵאָי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֵאָשְׁתָּה
יֵת מִזָּה לַעֲשׂוֹת בְּמִלְכָּה וַיִּשֶׁתִּי עַל
זָתָה אֶת מֹאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוּשׁ
וַיֹּאמֶר מִמּוֹכֵן
הַיִּשְׁרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ רִבְדּוֹ עֲוֹתָהּ
יֵי עַל כָּל הַיִּשְׁרִים וְעַל כָּל הַעֲמִים
יֵנֹת הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוּשׁ כִּי יֵצֵא דְבַר
לְהַשְׁמִים לְהַבְזוֹת בְּעִלְיָהֶן בְּעִינֵיהֶן
אֲזִישׁוּרוּשׁ אִסֵּר לְהַבִּיא אֶת וַיִּשֶׁתִּי
וְלֹא בָּאָה וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּאֲמַרְנָה
דִּי אִשֶּׁר שְׁמַעְנוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָּה
לִי וְכִדִּי בְּזִין וְקִצָּף אֶם עַל הַמֶּלֶךְ
מִלְכּוֹת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדִתִּי פָּרֶס
וְדִי אִשֶּׁר לֹא תִבּוֹא וַיִּשֶׁתִּי לְפָנֵי
יֵשׁ וּמִלְכּוֹתָהּ יֵת הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתָהּ
נִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אִשֶּׁר יַעֲשֶׂה
רַבָּה הִיא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר
יֵל וְעַד קֶטֶן וַיֵּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי
עֵשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מִמּוֹכֵן וַיִּשְׁלֹחַ
דִּינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מִדְּיָנָה וּמִדְּיָנָה
סִ מִלְּשׁוֹנוֹ לְהִיֹּת כָּל אִישׁ שָׂרֵר
אֲזִיר
זִין עֲמוֹ
בְּשָׁר לְזָמֹת הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוּשׁ
זִי אִשֶּׁר עֲשִׂיתָהּ וְאֶת אִשֶּׁר
נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרֵתוֹ יִבְקֶשׁוּ
לִיֹּת טוֹבוֹת מִרְאָה וַיִּתְּקֹד־

פרק 1 Chapter 1

1. וַיְהִי, בַּיָּמִי אֲחַשְׁוֵרוּשׁ: הוּא אֲחַשְׁוֵרוּשׁ, הַמֶּלֶךְ מֵהַדוּ וְעַד-כּוּשׁ--שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּבִמָּאָה, מְדִינָה

1. NOW IT came to pass in the days of Ahasuerus--this is Ahasuerus who reigned, from India even unto Ethiopia, over a hundred and seven and twenty provinces--

2. בַּיָּמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ, עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

2. that in those days, when the king Ahasuerus sat on the throne of his kingdom, which was in Shushan the castle,

3. בְּשִׁנַּת שְׁלוֹשׁ, לְמַלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתֶּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: זָוִיל פָּרַס וּמְדֵי, הַפָּרְתָּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת--לִפְנָיו

3. in the third year of his reign, he made a feast unto all his princes and his servants the army of Persia and Media, the nobles and princes of the provinces, being before him

4. בְּהִרְאֹתוֹ, אֶת-עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת-יָקָר, תַּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים, שְׁמוֹנִים וּבִמָּאת יוֹם

4. when he showed the riches of his glorious kingdom and the honour of his excellent majesty, many days, even a hundred and fourscore days.

5. וּבִמְלֹאֶת הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן מִשְׁתֶּה--שֶׁבַעַת יָמִים: בַּזֹּזֵר, גִּזְתָּ בֵּיתָן הַמֶּלֶךְ

5. And when these days were fulfilled, the king made a feast unto all the people that were present in Shushan the castle, both great and small, seven days, in the court of the garden of the king's palace

6. זָוִיר כֶּרֶס וּתְכֵלֶת, אָזוּז בְּזֹזְבָלִי-בּוּץ וְאַרְגָּמָן, עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף, וְעַמּוּדֵי יֵשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף, עַל רִצְפַת בַּהֹט-וְשֵׁשׁ--וְדָר וְסֻזָּרֶת

6. there were hangings of white, fine cotton, and blue, bordered with cords of fine linen and purple, upon silver rods and pillars of marble the couches were of gold and silver, upon a pavement of green, and white, and shell, and onyx marble.

7. וְהִשְׁקוּת בְּכָלִי זָהָב, וּבְכָלִים מִכָּלִים שְׂוֵנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב, בְּיַד הַמֶּלֶךְ

7. And they gave them drink in vessels of gold--the vessels being diverse one from another--and royal wine in abundance, according to the bounty of the king.

8. והשתיה כדת, אין אִנֹּס: כִּי-כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ, עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ--לַעֲשׂוֹת, כְּרָצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ

8. And the drinking was according to the law none did compel for so the king had appointed to all the officers of his house, that they should do according to every man's pleasure.

9. וַתַּעֲשֶׂה הַמֶּלֶכֶה, עֲשֵׂתָהּ מִשְׁתֵּה נָשִׁים--בֵּית, הַמַּלְכוּת, אֲשֶׁר, לַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

9. Also Vashti the queen made a feast for the women in the royal house which belonged to king Ahasuerus.

10. בַּיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי, כְּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ, בַּיּוֹם--אָמַר לְמַהוּמָן, בִּזְצֶתָה, זָרְבוּנָה בָּגְתָה וְאַבְגָּתָה, וְזֶתָר וְכַרְכַּס, שֶׁבַעַת הַסְּרִיסִים, הַמְּשִׁרְתִּים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

10. On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Bizzetha, Harbona, Bigtha, and Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven chamberlains that ministered in the presence of Ahasuerus the king,

11. לָהֵבִיא אֶת-וַשְׁתִּי הַמֶּלֶכֶה, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ--בְּכֶתֶר מַלְכוּת: לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפֶיהָ, כִּי-טוֹבַת מִרְאֶה הִיא

11. to bring Vashti the queen before the king with the crown royal, to show the peoples and the princes her beauty for she was fair to look on.

12. וַתִּמָּאן הַמֶּלֶכֶה וַשְׁתִּי, לָבוֹא בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר, בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וַיִּזְמַתוּ בְּעֶרְהָ בּוֹ

12. But the queen Vashti refused to come at the king's commandment by the chamberlains therefore was the king very wroth, and his anger burned in him.

13. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, לְזֹכְמִים יָדְעֵי הָעֵתִים: כִּי-כֵן, דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ, לִפְנֵי, כָּל-יָדְעֵי דָת וְדִין

13. Then the king said to the wise men, who knew the times--for so was the king's manner toward all that knew law and judgment

14. וַהֲקָרַב אֵלָיו, כַּרְשֶׁנָּה שֶׁתָּר אַדְמָתָה תַּרְשִׁישׁ, מֶרֶס מַרְסָנָה, מְמוּקָן--שֶׁבַעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמְדֵי, רָאִי פְנֵי הַמֶּלֶךְ, הַיֹּשְׁבִים רֵאשִׁינָה, בַּמַּלְכוּת

14. and the next unto him was Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memucan, the seven princes of Persia and Media, who saw the king's face, and sat the first in the kingdom:

15. כָּדָת, מַה-לַּעֲשׂוֹת, בַּמַּלְכָּה, וַשְׁתִּי--עַל אֲשֶׁר לֹא-עֲשֵׂתָהּ, אֶת-מֵאֹמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, בְּיַד, הַסְּרִיסִים

15. 'What shall we do unto the queen Vashti according to law, forasmuch as she hath not done the bidding of the king Ahasuerus by the chamberlains?'

16. וַיֹּאמֶר (מוֹמְכָן) מִמּוֹכָן, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים, לֹא עָל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, עָוְתָהּ וְשִׁתִּי

הַמֶּלֶכָּה: כִּי עָל-כָּל-הַשָּׂרִים, וְעָל-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

16. And Memucan answered before the king and the princes: 'Vashti the queen hath not done wrong to the king only, but also to all the princes, and to all the peoples, that are in all the provinces of the king Ahasuerus.

17. כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמֶּלֶכָּה עָל-כָּל-הַנָּשִׁים, לְהַבְּזוֹת בְּעֵלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן: בְּאַמָּרם, הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לִפְנָיו--וְלֹא-בָאָהּ

17. For this deed of the queen will come abroad unto all women, to make their husbands contemptible in their eyes, when it will be said: The king Ahasuerus commanded Vashti the queen to be brought in before him, but she came not.

18. וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה שִׁרֹּת פָּרֶס-וּמְדִי, אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמֶּלֶכָּה, לְכָל, שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּבְדִי, בְּיוֹן וְקֶצֶף

18. And this day will the princesses of Persia and Media who have heard of the deed of the queen say the like unto all the king's princes. So will there arise enough contempt and wrath.

19. אִם-עָל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יֵצֵא דְבַר-מַלְכוּת מִלִּפְנָיו, וַיִּכְתֹּב בְּדִתִּי פָּרֶס-וּמְדִי, וְלֹא יַעֲבֹר: אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא וְשִׁתִּי, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ, לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה

19. If it please the king, let there go forth a royal commandment from him, and let it be written among the laws of the Persians and the Medes, that it be not altered, that Vashti come no more before king Ahasuerus, and that the king give her royal estate unto another that is better than she.

20. וַיִּשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ, כִּי רַבָּה הִיא וְכָל-הַנָּשִׁים, לִתְנוֹ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן--לְמַגְדוֹל, וְעַד-קָטָן

20. And when the king's decree which he shall make shall be published throughout all his kingdom, great though it be, all the wives will give to their husbands honour, both to great and small.'

21. וַיִּיטֹב, הַדְּבָר, בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כְּדְבַר מִמּוֹכָן

21. And the word pleased the king and the princes and the king did according to the word of Memucan

22. וַיִּשְׁלַח סָפְרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ, וְאֶל-עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ: לְהַזְכִּיר כָּל-אִישׁ שִׁיר בְּבֵיתוֹ, וּבְמִדְבַּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ

22. for he sent letters into all the king's provinces, into every province according to the writing thereof, and to every people after their language,

that every man should bear rule in his own house, and speak according to the language of his people.

פרק 2 Chapter 2

1. אַזְזַר, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כַּשֶּׁף, וְזַמַּת הַמֶּלֶךְ אֲזַשְׁרוּשׁ--וְזָכַר אֶת-וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר-עָשְׂתָהּ, וְאֵת אֲשֶׁר-נָגַדְתָּ עָלֶיהָ

1. After these things, when the wrath of king Ahasuerus was assuaged, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her.

2. וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי-הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרָתָיו: יִבְקָשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת, טוֹבוֹת מִרְאָה

2. Then said the king's servants that ministered unto him: 'Let there be sought for the king young virgins fair to look on

3. וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים, בְּכָל-מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ, וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נְעָרָה-בְּתוּלָה טוֹבָה מִרְאָה אֶל-שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים, אֶל-יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנָּשִׁים וְנָתַן, תַּמְרָקִיָּהן

3. and let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young virgins unto Shushan the castle, to the house of the women, unto the custody of Hegai the king's chamberlain, keeper of the women and let their ointments be given them

4. וְהַנְעָרָה, אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ--תַּמְרָקָהּ, תַּזְוֶזַת וַשְׁתִּי וַיִּטֵּב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַשׂ כֵּן

4. and let the maiden that pleaseth the king be queen instead of Vashti.' And the thing pleased the king and he did so.

All together then repeated by the reader

5. אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מָרְדֳּכָי, בֶּן יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ--אִישׁ יְמִינִי

-> ish yehudi, hayah beshushan habirah ushemo maredochay, ben ya'ir ben-shim'i
ben-kish--ish yemini

5. There was a certain Jew in Shushan the castle, whose name was Mordecai the son of Jair the son of Shimei the son of Kish, a Benjamite,

6. אֲשֶׁר הָגֵלָה, מִירוּשָׁלַיִם, עִם-הַגָּלָה אֲשֶׁר הָגֵלְתָהּ, עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה--אֲשֶׁר הָגֵלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל

6. who had been carried away from Jerusalem with the captives that had been carried away with Jeconiah king of Judah, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away.

7. וַיְהִי אִמּוֹן אֶת-הַדָּסָה, הִיא אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּ--כִּי אֵין לָהּ, אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יָפֶת-תֹּאֵר, וְטוֹבַת מִרְאָה, וּבְבוֹנוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ, לְקַחְזָהּ מִרְדֵּכָי לֹא לְבַת

7. And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter for she had neither father nor mother, and the maiden was of beautiful form and fair to look on and when her father and mother were dead, Mordecai took her for his own daughter.

8. וַיְהִי, בְּהִשָּׁמַע דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, וּבְהִקְבֹּץ נָעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוּשָׁן הַבִּירָה, אֶל-יָד הַגִּי וְתַלְקָזוֹ אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ, אֶל-יָד הַגִּי שְׂמֹר הַנָּשִׁים

8. So it came to pass, when the king's commandment and his decree was published, and when many maidens were gathered together unto Shushan the castle, to the custody of Hegai, that Esther was taken into the king's house, to the custody of Hegai, keeper of the women.

9. וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו, וַתֵּשֶׂא זֶסֶד לְפָנָיו, וַיְבַהֵל אֶת-תַּמְרוּקִיָּה וְאֶת-מַעֲוֹתָהּ לָתֵת לָהּ, וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הָרֵאיוֹת לָתֵת-לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנָה וְאֶת-נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב, בֵּית הַנָּשִׁים

9. And the maiden pleased him, and she obtained kindness of him and he speedily gave her her ointments, with her portions, and the seven maidens, who were meet to be given her out of the king's house and he advanced her and her maidens to the best place in the house of the women.

10. לֹא-הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר, אֶת-עַמָּהּ וְאֶת-מוֹלְדָתָהּ: כִּי מִרְדֵּכָי צִוָּה עָלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד

10. Esther had not made known her people nor her kindred for Mordecai had charged her that she should not tell it.

11. וּבְכָל-יוֹם וָיוֹם--מִרְדֵּכָי מִתְהַלֵּךְ, לְפָנָיו וְזָר בֵּית-הַנָּשִׁים: לְדַעַת אֶת-שָׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּבֹמֶה-יַעֲשֶׂה בָּהּ

11. And Mordecai walked every day before the court of the women's house, to know how Esther did, and what would become of her.

12. וּבְהִגִּיעַ תֹּר נְעָרָה וְנְעָרָה לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזֻזְשׁוּרוּשׁ, מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כִּדָּת הַנָּשִׁים שָׁנִים עָשָׂר וָדֶשׁ--כִּי כֵן יְמַלְאוּ, יְמֵי מִרוּקִיָּה: שְׁשָׁה וָדָשִׁים, בְּשֶׁמֶן הַמֹּר, וְשִׁשָּׁה וָדָשִׁים בְּבָשְׂמִים, וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים

12. Now when the turn of every maiden was come to go in to king Ahasuerus, after that it had been done to her according to the law for the women, twelve months--for so were the days of their anointing accomplished, to wit, six months with oil of myrrh, and six month with sweet odours, and with other ointments of the women--

13. וּבֹזֶה, הַנְּעִרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ--אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ, לָבוֹא עִמָּהּ, מִבֵּית הַנָּשִׁים, עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ

13. when then the maiden came unto the king, whatsoever she desired was given her to go with her out of the house of the women unto the king's house.

14. בָּעֶרֶב הָיָה בָּאָה, וּבִבְקָר הָיָה שֹׁבָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים שֶׁנִּי, אֶל-יָד שֶׁעֲשָׂנוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שִׁמְר הַפִּילִלְשִׁים: כֹּל־תָּבוֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי אִם-זֹפֶן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם

14. In the evening she went, and on the morrow she returned into the second house of the women, to the custody of Shaashgaz, the king's chamberlain, who kept the concubines she came in unto the king no more, except the king delighted in her, and she were called by name.

15. וּבַהֲגִיעַ תֹּר-אֶסְתֵּר בֵּת-אֲבִיוֹנִל הָיָה מְרַדְּכִי אֲשֶׁר לְקֹז-לוֹ לָבֵת לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דָּבָר--כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר הִנֵּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ, שִׁמְר הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת זֶז, בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּה

15. Now when the turn of Esther, the daughter of Abihail the uncle of Mordecai, who had taken her for his daughter, was come to go in unto the king, she required nothing but what Hegai the king's chamberlain, the keeper of the women, appointed. And Esther obtained favour in the sight of all them that looked upon her.

16. וְתִקְלֹז אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזִישִׁירוֹשׁ, אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ, בְּזֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי, הוּא-זֹדֶשׁ טֵבֵת--בְּשַׁנַּת-שִׁבְעַ, לְמַלְכוּתוֹ

16. So Esther was taken unto king Ahasuerus into his house royal in the tenth month, which is the month Tebeth, in the seventh year of his reign.

17. וַיֶּאֱהָב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים, וְתִשָּׂא-זֶז וְזֹסֵד לְפָנָיו מִכָּל-הַבָּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם בָּתֶּר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ, וַיְמַלִּכָהּ תַּזוּת וַיִּשְׁתִּי

17. And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti.

18. וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו--אֶת, מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּזוּה לְמַדְיָנוֹת עֲשָׂה, וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיד הַמֶּלֶךְ

18. Then the king made a great feast unto all his princes and his servants, even Esther's feast and he made a release to the provinces, and gave gifts, according to the bounty of the king.

19. וּבַהֲקָבֵץ בַּתּוּלוֹת, שְׁנִית וּמְרַדְּכִי, יֵשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ

19. And when the virgins were gathered together the second time, and Mordecai sat in the king's gate--

20. אין אסתר, במגדת מולדתה ואת-עמה, פאשר צוה עליה, מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, פאשר היתה באמנה אתו

20. Esther had not yet made known her kindred nor her people as Mordecai had charged her for Esther did the commandment of Mordecai, like as when she was brought up with him--

21. בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך קצף בגתן ותרש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלחו יד, במלך אושורש

21. in those days, while Mordecai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those that kept the door, were wroth, and sought to lay hands on the king Ahasuerus.

22. ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי

22. And the thing became known to Mordecai, who told it unto Esther the queen and Esther told the king thereof in Mordecai's name.

23. ויבקש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עץ ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך

23. And when inquisition was made of the matter, and it was found to be so, they were both hanged on a tree and it was written in the book of the chronicles before the king.

פרק 3 Chapter 3

1. אחר הדברים האלה, גדל המלך אושורוש את-המן בן-המדתא האגגי--וינשאהו וישם, את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו

1. After these things did king Ahasuerus promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him.

2. וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, כרעים ומשתחוים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה

2. And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed down, and prostrated themselves before Haman for the king had so commanded concerning him. But Mordecai bowed not down, nor prostrated himself before him.

3. ויאמרו עבדי המלך, אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עובר, את מצות המלך

3. Then the king's servants, that were in the king's gate, said unto Mordecai: 'Why transgressest thou the king's commandment?'

4. וַיְהִי, (באמרם) כְּאִמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם, וְלֹא שָׁמַעַ, אֲלֵיהֶם וַיִּגִּדּוּ לְהַמֵּן, לִרְאוֹת הִיעָמְדוֹ
הַדְּבָרִי מִרְדֵּכָי--כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי

4. Now it came to pass, when they spoke daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordecai's words would stand for he had told them that he was a Jew.

5. וַיֵּרָא הָמָן--כִּי-אֵין מִרְדֵּכָי, כֹּרַעַ וּמִשְׁתַּחוּוֶה לּוֹ וַיִּמְלֵא הָמָן, זֹמָה

5. And when Haman saw that Mordecai bowed not down, nor prostrated himself before him, then was Haman full of wrath.

6. וַיִּבּוּ בְּעֵינָיו, לְשַׁלֹּחַ יָד בְּמִרְדֵּכָי לְבַדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לּוֹ, אֶת-עַם מִרְדֵּכָי וַיִּבְקֶשׁ הָמָן ,
לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אוֹשֵׁרוֹשׁ--עַם מִרְדֵּכָי

6. But it seemed contemptible in his eyes to lay hands on Mordecai alone for they had made known to him the people of Mordecai wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahasuerus, even the people of Mordecai.

7. בַּזֹּרֶשׁ הָרִאשִׁון, הוּא-זֹרֶשׁ נִסָּן, בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה, לְמֶלֶךְ אוֹשֵׁרוֹשׁ :הַכִּיל פֹּר
הוּא הַזֹּרֶל לִפְנֵי הָמָן, בְּיוֹם לְיוֹם וּבַזֹּרֶשׁ לְזֹרֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר--הוּא-זֹרֶשׁ אָדָר

7. In the first month, which is the month Nisan, in the twelfth year of king Ahasuerus, they cast pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, which is the month Adar.

8. וַיֹּאמֶר הָמָן, לְמֶלֶךְ אוֹשֵׁרוֹשׁ--יֵשְׁנוּ עִם-אָזוּר מְפֹרָד וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת
מְלָכוּתָהּ וְדָתֵיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֵת-דָּתִי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים, וְלְמֶלֶךְ אֵין-שׁוּה, לְהַגִּיוֹם

8. And Haman said unto king Ahasuerus: 'There is a certain people scattered abroad and dispersed among the peoples in all the provinces of thy kingdom and their laws are diverse from those of every people neither keep they the king's laws therefore it profiteth not the king to suffer them.

9. אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, וַיִּכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף-כֶּסֶף, אֲשֶׁקוּל עַל-יְדֵי עֲשִׂי
הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ

9. If it please the king, let it be written that they be destroyed and I will pay ten thousand talents of silver into the hands of those that have the charge of the king's business, to bring it into the king's treasuries.'

10. וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, בְּיַד וַיִּתְּנָהּ, לְהָמָן בֶּן-הַמְּדַתָּה הָאֲגָגִי--עֶרֶר הַיְּהוּדִים

10. And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews' enemy.

11. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן, הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעָם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ

11. And the king said unto Haman: 'The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seemeth good to thee.'

12. ויִקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹדֵשׁ הָרִאשׁוֹן, בַּשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכָל-אִשֶּׁר-
צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֶל אֲזַשְׁדָּרְפָּנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפּוֹזוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עָם וְעַם,
מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִשׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזַשְׁוֹרֶשׁ נִכְתָּב, וְנִזְוָתָם בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ

12. Then were the king's scribes called in the first month, on the thirteenth day thereof, and there was written, according to all that Haman commanded, unto the king's satraps, and to the governors that were over every province, and to the princes of every people to every province according to the writing thereof, and to every people after their language in the name of king Ahasuerus was it written, and it was sealed with the king's ring.

13. וַיִּשְׁלְחוּ סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת-
כָּל-הַיְּהוּדִים מִנֶּעֶר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בַּשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְיּוֹדֵשׁ שְׁנִים-עָשָׂר-
הוּא-יּוֹדֵשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם, לָבוֹז

13. And letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to slay, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey.

14. פֶּתִישָׁן הַכְּתָב, לְהַנָּתֵן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהִיּוֹת עֲתָדִים,
לְיוֹם הַזֶּה

14. The copy of the writing, to be given out for a decree in every province, was to be published unto all peoples, that they should be ready against that day.

15. הָרָצִים יֵצְאוּ דְּיוֹפוּיִם, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ, וְהָדָת נִתְּנָה, בַּשּׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יֵשְׁבוּ
לְשִׁתּוֹת, וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן נִבְּוּכָה

15. The posts went forth in haste by the king's commandment, and the decree was given out in Shushan the castle and the king and Haman sat down to drink but the city of Shushan was perplexed.

פרק 4 Chapter 4

1. וּמֹרְדֵכַי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרִדְכַי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאֶפֶר וַיֵּצֵא
בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק וְעָקָה גְּדוּלָּהּ וּמָרָה

1. Now when Mordecai knew all that was done, Mordecai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry

2. וַיָּבֹוא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לָבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבּוּשׁ שֵׁק

2. and he came even before the king's gate for none might enter within the king's gate clothed with sackcloth.

3. ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודחו מיע--אכל גדול ליהודים, וצום ובכי ובספד שק ואפר, יצע לרבים

3. And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing and many lay in sackcloth and ashes.

4. ותבואינה) ותבואינה נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתנולול המלכה, במאד ותשכחו בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל

4. And Esther's maidens and her chamberlains came and told it her and the queen was exceedingly pained and she sent raiment to clothe Mordecai and to take his sackcloth from off him but he accepted it not.

5. ותקרא אסתר להתף מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מזה-זה, ועל-מה-זה

5. Then called Esther for Hathach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and charged him to go to Mordecai, to know what this was, and why it was.

6. ויצא התף, אל-מרדכי--אל-רזוזב העיר, אשר לפני שער-המלך

6. So Hathach went forth to Mordecai unto the broad place of the city, which was before the king's gate.

7. ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשיחול על-גנאי המלך) ביהודים--לאבדם

7. And Mordecai told him of all that had happened unto him, and the exact sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them.

8. ואת-פתשון כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתנוען-לו ולבקש מלפניו--על-עמה

8. Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given out in Shushan to destroy them, to show it unto Esther, and to declare it unto her and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him, for her people.

9. ויבוא, התף ויגד לאסתר, את דברי מרדכי

9. And Hathach came and told Esther the words of Mordecai.

10. ותאמר אסתר להתף, ותצוהו אל-מרדכי

10. Then Esther spoke unto Hathach, and gave him a message unto Mordecai:

11. כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא-אֶל-
הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחוּצָה הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אֶזְזֹת דָּתוֹ לְהַמִּית, לְבָדֹד בִּלְאִשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ
לְמֶלֶךְ אֶת-שֶׁרֶבִיט הַזֶּהָב, וְזוּזָה וְאֵנִי, לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם

11. 'All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law for him, that he be put to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live but I have not been called to come in unto the king these thirty days.'

12. וַיֹּגִידוּ לְמֹרְדֵכַי, אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר

12. And they told to Mordecai Esther's words.

13. וַיֹּאמֶר מֹרְדֵכַי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר :אֶל-תְּדַבְּרִי בְּנִפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-
הַיְּהוּדִים

13. Then Mordecai bade them to return answer unto Esther: 'Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews.

14. כִּי אִם-הַחוּצָה תִּזְוָרִישִׁי, בָּעֵת הַזֹּאת--רוּחוֹ וְהַעֲלָה יַעֲמוּד לַיְּהוּדִים בְּמִקְוֶם אֲזוּר ,
וְאֶת וּבֵית-אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וּבִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעֵת כָּזֹאת, הַנֶּעֱתָ לְמַלְכוּת

14. For if thou altogether holdest thy peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house will perish and who knoweth whether thou art not come to royal estate for such a time as this?'

15. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מֹרְדֵכַי

15. Then Esther bade them return answer unto Mordecai:

16. לֵךְ כְּזֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן, וְצוּבוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִלְלָה וְיוֹם--גַּם-אֲנִי וְנָעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-
כִדָּת, וְכִאֲשֶׁר אֶבְרָתִי, אֶבְרָתִי

16. 'Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day I also and my maidens will fast in like manner and so will I go in unto the king, which is not according to the law and if I perish, I perish.'

17. וַיַּעֲבֹר, מֹרְדֵכַי וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר

17. So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

פרק 5 Chapter 5

1. ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמוד בוזצר בית-המלך הפנימית, נכזו בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכזו, פתחו הבית

1. Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the entrance of the house.

2. ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בוזצר--נשאה זון, בעיניו וישיט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט

2. And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre.

3. ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-וזצי המלכות, וינתן לך

3. Then said the king unto her: 'What wilt thou, queen Esther? for whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be given thee.'

4. ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--יבוא המלך והמון היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו

4. And Esther said: 'If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him.'

5. ויאמר המלך--מהרו את-המון, לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמון, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר

5. Then the king said: 'Cause Haman to make haste, that it may be done as Esther hath said.' So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared.

6. ויאמר המלך לאסתר במשתה היין, מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-וזצי המלכות, ותעש

6. And the king said unto Esther at the banquet of wine: 'Whatever thy petition, it shall be granted thee and whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'

7. ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי

7. Then answered Esther, and said: 'My petition and my request is--

8. אם-מצאתי זון בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמון, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומוזר אעשה, כדבר המלך

8. if I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and to perform my request--let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do to-morrow as the king hath said.'

9. וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמִינִי וְטוֹב לֵב וְכָרְאוֹת הָמָן אֶת-מָרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע בּוֹמֵנּוּ--וַיִּמְלֵא הָמָן עַל-מָרְדֳּכָי, זִמְוִה

9. Then went Haman forth that day joyful and glad of heart but when Haman saw Mordecai in the king's gate, that he stood not up, nor moved for him, Haman was filled with wrath against Mordecai.

10. וַיִּתְּאֶפֶק הָמָן, וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת-אֶהֱבָיו, וְאֶת-זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ

10. Nevertheless Haman refrained himself, and went home and he sent and fetched his friends and Zeresh his wife.

11. וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נָשָׂא, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ

11. And Haman recounted unto them the glory of his riches, and the multitude of his children, and everything as to how the king had promoted him, and how he had advanced him above the princes and servants of the king.

12. וַיֹּאמֶר, הָמָן--אֵף לֹא-הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עֲשִׂיתָה, כִּי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְבִזּוֹר אֲנִי קָרוֹא-לָהּ, עִם-הַמֶּלֶךְ

12. Haman said moreover: 'Yea, Esther the queen did let no man come in with the king unto the banquet that she had prepared but myself and to-morrow also am I invited by her together with the king.

13. וְכָל-זֶה, אֵינְנוּ שׂוֹהֵה לִי: בְּכָל-עֵת, אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מָרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי--יֹשֵׁב, בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ

13. Yet all this availeth me nothing, so long as I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate.'

14. וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל-אֶהֱבָיו, יַעֲשׂוּ-עִץ גָּבוֹה זְמַנִּים אַמָּה, וּבִבְקֶר אָמֹר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מָרְדֳּכָי עָלָיו, וּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שְׂמִינִי וַיִּטֵּב הַדָּבָר לְפָנָיו הָמָן, וַיַּעַשׂ הָעֵץ

14. Then said Zeresh his wife and all his friends unto him: 'Let a gallows be made of fifty cubits high, and in the morning speak thou unto the king that Mordecai may be hanged thereon then go thou in merrily with the king unto the banquet.' And the thing pleased Haman and he caused the gallows to be made.

פרק 6 Chapter 6

All together then repeated by the reader

1. בַּלַּיְלָהָ הַהוּא, נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר, לָהֵבִיא אֶת-סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים, וַיְהִי נִקְרְאִים, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

-> ballaylah hahu, nadedah shenat hammelech vayo'mer, lehavi et-sefer hazzichronot divrei hayamim, vayihu nikra'im, lifnei hammelech

1. On that night could not the king sleep and he commanded to bring the book of records of the chronicles, and they were read before the king.

2. וַיִּמְצָא כָּתוּב, אֲשֶׁר הֶגִיד מֶרְדֵּכַי עַל-בִּגְתָּנָא וְתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ--מִשְׁמָרֵי, הַסֵּף: אֲשֶׁר בָּקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד, בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ

2. And it was found written, that Mordecai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, of those that kept the door, who had sought to lay hands on the king Ahasuerus.

3. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מַה-נַּעֲשֶׂה יְקָר וְגִדּוּלָה לְמֶרְדֵּכַי, עַל-זֶה וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרָתָיו, לֹא-נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, דָּבָר

3. And the king said: 'What honour and dignity hath been done to Mordecai for this?' Then said the king's servants that ministered unto him: 'There is nothing done for him.'

4. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, בּוֹי בּוֹזֵזֶר וְהֶבֶן בָּא, לְוֹזֵזֶר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַזֵּזִיצוֹנָה, לֵאמֹר לְמֶלֶךְ, כְּתֻלֹת אֶת-מֶרְדֵּכַי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לוֹ

4. And the king said: 'Who is in the court?' --Now Haman was come into the outer court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordecai on the gallows that he had prepared for him.--

5. וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ, אֵלָיו--הִנֵּה הֶבֶן, עֹמֵד בּוֹזֵזֶר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבוֹא

5. And the king's servants said unto him: 'Behold, Haman standeth in the court.' And the king said: 'Let him come in.'

6. וַיָּבוֹא, הֶבֶן, וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר הֶבֶן, בְּלִבּוֹ, לָמִי יִזְפֵּן הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי

6. So Haman came in. And the king said unto him: 'What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour?' --Now Haman said in his heart: 'Whom would the king delight to honour besides myself?'

7. וַיֹּאמֶר הֶבֶן, אֶל-הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ

7. And Haman said unto the king: 'For the man whom the king delighteth to honour,

8. יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן כתר מלכות, בראשו

8. let royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and on whose head a crown royal is set

9. ונתון הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך זופין ביקרו והרכיבהו על-הסוס, ברוזוב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך זופין ביקרו

9. and let the apparel and the horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man therewith whom the king delighteth to honour, and cause him to ride on horseback through the street of the city, and proclaim before him: Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.'

10. ויאמר המלך להמן, במהר קוז את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפול דבר, מכל אשר דברת

10. Then the king said to Haman: 'Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate let nothing fail of all that thou hast spoken.'

11. ויקוז המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי וירכיבהו, ברוזוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך זופין ביקרו

11. Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and caused him to ride through the street of the city, and proclaimed before him: 'Thus shall it be done unto the man whom the king delighteth to honour.'

12. וישב מרדכי, אל-שער המלך והמן גרזף אל-ביתו, אבל וזפוי ראש

12. And Mordecai returned to the king's gate. But Haman hastened to his house, mourning and having his head covered.

13. ויספר המן לזרש אשתו, ולכל-אחביו, את, כל-אשר קרהו ויאמרו לו זכמיו וזרש אשתו, אם בערע היהודים מרדכי אשר הזכות לנפול לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו

13. And Haman recounted unto Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him: 'If Mordecai, before whom thou hast begun to fall, be of the seed of the Jews, thou shalt not prevail against him, but shalt surely fall before him.'

14. עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת-הָמָן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

14. While they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

פרק 7 Chapter

1. וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן, לַעֲשֹׂתֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

1. So the king and Haman came to banquet with Esther the queen.

2. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, בַּמִּשְׁתֶּה הַזֶּה--מָה-שִּׂאֲלָתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתִתְּנֵנִי לָךְ וּמָה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשֶׂה

2. And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine: 'Whatever thy petition, queen Esther, it shall be granted thee and whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'

3. וְתַעֲן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתֹּאמֶר--אִם-מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב : תִּתְּנֵנִי--לִי נָפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי, וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִּי

3. Then Esther the queen answered and said: 'If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request

4. כִּי נִמְכְּרָנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וּלְשִׁפּוֹזֹת נִמְכְּרָנוּ, הַיּוֹרֶשֶׁתִּי--כִּי אֵין הָצָר שׁוּם, בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ

4. for we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my peace, for the adversary is not worthy that the king be endamaged.'

5. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ, וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה : מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא, אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן

5. Then spoke the king Ahasuerus and said unto Esther the queen: 'Who is he, and where is he, that durst presume in his heart to do so?'

6. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר--אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, הָמָן הָרֹעַ הַזֶּה וְהָמָן נִבְעֵת, מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה

6. And Esther said: 'An adversary and an enemy, even this wicked Haman.' Then Haman was terrified before the king and the queen.

7. וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּזוּמָתוֹ, מִבַּמִּשְׁתֶּה הַזֶּה, אֶל-גִּזְתָּהּ, הַבֵּיתָן וְהָמָן עֹמֵד, לִבְקֹשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה--כִּי רָאָה, כִּי-כָלְתָהּ אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ

7. And the king arose in his wrath from the banquet of wine and went into the palace garden but Haman remained to make request for his life to

Esther the queen for he saw that there was evil determined against him by the king.

8. וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְתַּת הַבַּיִת אֶל-בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמָן נָפַל עַל-הַמִּטָּה אֲשֶׁר אָסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לִכְבוֹשׁ אֶת-הַמְּלָכָה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר, וַיָּצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וּפָנִי הָמָן, וְזָפִי

8. Then the king returned out of the palace garden into the place of the banquet of wine and Haman was fallen upon the couch whereon Esther was. Then said the king: 'Will he even force the queen before me in the house?' As the word went out of the king's mouth, they covered Haman's face.

9. וַיֹּאמֶר זֹרְבַּבְדָּה אֹזֶז מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם הִנֵּה-הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמָן לְמָרְדֳּכָי אֲשֶׁר דָּבָר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בַּבַּיִת הָבֵן--גָּבֹהַ, וְזֹמְשִׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תִּלְהֹו עָלָיו

9. Then said Harbonah, one of the chamberlains that were before the king: 'Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman hath made for Mordecai, who spoke good for the king, standeth in the house of Haman.' And the king said: 'Hang him thereon.'

10. וַיִּתְּלוּ, אֶת-הָמָן, עַל-הָעֵץ, אֲשֶׁר-הָכִין לְמָרְדֳּכָי וְזִמְתַּת הַמֶּלֶךְ, שְׂכָכָה

10. So they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordecai. Then was the king's wrath assuaged.

פרק 8 Chapter 8

1. בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, אֶת-בֵּית הָבֵן, צָרָר (הַיְּהוּדִים) הַיְּהוּדִים וּמָרְדֳּכָי, בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ--כִּי-הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר, מַה הוּא-לָהּ

1. On that day did the king Ahasuerus give the house of Haman the Jews' enemy unto Esther the queen. And Mordecai came before the king for Esther had told what he was unto her.

2. וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהָמָן, וַיִּתְּנָהּ, לְמָרְדֳּכָי וַתֵּשֶׁם אֶסְתֵּר אֶת-מָרְדֳּכָי, עַל-בֵּית הָבֵן

2. And the king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it unto Mordecai. And Esther set Mordecai over the house of Haman.

3. וַתִּסֹּף אֶסְתֵּר, וַתִּדְבָּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתַּפֹּל, לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְנוּן--לוֹ, לְהָעֵבִיר אֶת-רַעַת הָמָן הָאֲגָגִי, וְאֵת מִזְשִׁבְתּוֹ, אֲשֶׁר וָשִׁב עַל-הַיְּהוּדִים

3. And Esther spoke yet again before the king, and fell down at his feet, and besought him with tears to put away the mischief of Haman the Agagite, and his device that he had devised against the Jews.

4. וַיִּשָּׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת שֵׁרְבֹט הַזָּהָב וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר, וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

4. Then the king held out to Esther the golden sceptre. So Esther arose, and stood before the king.

5. וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצְאָתִי זֶזֶן לִפְנָיו, וְכִשֶּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעֵינָיו--! כְּתֹב לְהֵשִׁיב אֶת-הַסְּפָרִים, בְּמוֹשְׁבַת הַמֶּן בֶּן-הַמְּדֵתָא הָאֲגָגִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹּר אֶת-הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ.

5. And she said: 'If it please the king, and if I have found favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews that are in all the king's provinces

6. כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל, וְרֹאִיתִי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יִמָּצֵא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֹאִיתִי, בְּאַבְדֹּן מוֹלְדֹתַי

6. for how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred?'

7. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וּלְמֹרְדֵכַי הַיְּהוּדִי: הִנֵּה בֵּית-הַמֶּן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר, וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל-הָעֵץ--עַל אֲשֶׁר-שָׁלוּ יָדוֹ, (בַּיְּהוּדִים) בַּיְּהוּדִים

7. Then the king Ahasuerus said unto Esther the queen and to Mordecai the Jew: 'Behold, I have given Esther the house of Haman, and him they have hanged upon the gallows, because he laid his hand upon the Jews.

8. וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל-הַיְּהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְזוֹתָבוּ, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְזוֹתָבוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ--אֵין לְהֵשִׁיב

8. Write ye also concerning the Jews, as it liketh you, in the king's name, and seal it with the king's ring for the writing which is written in the king's name, and sealed with the king's ring, may no man reverse.'

9. וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בָּעֵת-הַהִיא בְּזֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-זֹדֶשׁ סִינָן, בְּשָׁלוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ, וַיִּכְתֹּב בְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מֹרְדֵכַי אֶל-הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים-וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מִהַדּוֹ וְעַד-כוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה, מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלְשׁוֹ וְאֶל-הַיְּהוּדִים--כִּכְתָּבָם, וְכָלְשׁוֹנָם

9. Then were the king's scribes called at that time, in the third month, which is the month Sivan, on the three and twentieth day thereof and it was written according to all that Mordecai commanded concerning the Jews, even to the satraps, and the governors and princes of the provinces which are from India unto Ethiopia, a hundred twenty and seven provinces, unto every province according to the writing thereof, and unto every people after their language, and to the Jews according to their writing, and according to their language.

10. ויכתב, בשם המלך אחשוורוש, ויוזתם, בטבעת המלך וישלחו ספרים ביד הרצים
בסוסים רכבי הרקש, האושטתנים--בני, הרמכים

10. And they wrote in the name of king Ahasuerus, and sealed it with the king's ring, and sent letters by posts on horseback, riding on swift steeds that were used in the king's service, bred of the stud

11. אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמוד על-נפשם--
להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-וזיל עם ומדינה הערים אתם, טף ונשים ושכלם, לבז

11. that the king had granted the Jews that were in every city to gather themselves together, and to stand for their life, to destroy, and to slay, and to cause to perish, all the forces of the people and province that would assault them, their little ones and women, and to take the spoil of them for a prey,

12. ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחשוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר,
הוא-חדש אדר

12. upon one day in all the provinces of king Ahasuerus, namely, upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar.

13. פתשון הכתב, להגות דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכלל-העמים ולהיות (היהודים
(היהודים) (עתודים) עתידים ליום הזה, להנקם מאיביהם

13. The copy of the writing, to be given out for a decree in every province, was to be published unto all the peoples, and that the Jews should be ready against that day to avenge themselves on their enemies.

14. הרצים רכבי הרקש, האושטתנים, יצאו מבבלים ודווחים, בדבר המלך והדת
נתנה, בשושן הבירה

14. So the posts that rode upon swift steeds that were used in the king's service went out, being hastened and pressed on by the king's commandment and the decree was given out in Shushan the castle.

All together then repeated by the reader

15. ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וזור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך
בוי וארגמן והעיר שושן, צהלה ושמחה

-> umaredochay yatza millifnei hammelech, bilvush malchut techelet vachur,
va'ateret zahav gedolah, vetachrich butz ve'argaman vеха'ir shushan, tzalah
vesamechah

15. And Mordecai went forth from the presence of the king in royal apparel of blue and white, and with a great crown of gold, and with a rob of fine linen and purple and the city of Shushan shouted and was glad.

All together then repeated by the reader

16. The Jews had light and gladness, and joy and honour.

17. ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך נגזר, שמחה, וישען ליהודים, בשנתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ, מתיהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם

17. And in every province, and in every city, whithersoever the king's commandment and his decree came, the Jews had gladness and joy, a feast and a good day. And many from among the peoples of the land became Jews for the fear of the Jews was fallen upon them.

פרק 9 Chapter 9

1. ובשנים עשר וחדש הוא-וחדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר עברו איבי היהודים לשלוח בדם, ונהפוך הוא, אשר ישלחו היהודים המה בשנאיהם

1. Now in the twelfth month, which is the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have rule over them whereas it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them

2. נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחשוורוש, לשלוח יד, במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים

2. the Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Ahasuerus, to lay hand on such as sought their hurt and no man could withstand them for the fear of them was fallen upon all the peoples.

3. וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפוזות, ועשי המלכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם

3. And all the princes of the provinces, and the satraps, and the governors, and they that did the king's business, helped the Jews because the fear of Mordecai was fallen upon them.

4. כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי, הולך וגדול

4. For Mordecai was great in the king's house, and his fame went forth throughout all the provinces for the man Mordecai waxed greater and greater.

5. וַיָּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל-אֹיְבֵיהֶם, מִכַּת-עֶזְרָב וְהָרֹג וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׂנְאֵיהֶם, כְּרָצוֹנָם

5. And the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and with slaughter and destruction, and did what they would unto them that hated them.

6. וּבְשׁוּשָׁן הַבִּירָה, הָרֹגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבְדּוּ--חֲמִישׁ מֵאוֹת , אִישׁ

6. And in Shushan the castle the Jews slew and destroyed five hundred men.

7. וְאֵת פַּרְשַׁנְדָּתָא

וְאֵת דַּלְפוֹן ,

וְאֵת אֶסְפָּתָא

7. And Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha,

8. וְאֵת פּוֹרְתָא

וְאֵת אַדְלִיָּא

וְאֵת אַרִידָתָא

8. and Poratha, and Adalia, and Aridatha,

9. וְאֵת פַּרְמִישְׁתָּא

וְאֵת אַרִיסִי

וְאֵת אַרִידִי

וְאֵת וַיִּזְתָּא

9. and Parmashta, and Arisai, and Aridai, and Vaizatha,

10. עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן-הַמֶּדְתָּא, עֶרְרַר הַיְּהוּדִים--הָרֹגוּ וּבִבְזָה--לֹא שִׁלְזוּ, אֶת-יָדָם

10. the ten sons of Haman the son of Hammedatha, the Jews' enemy, slew they but on the spoil they laid not their hand.

11. בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפַּר הַהָרוּגִים בְּשׁוּשָׁן הַבִּירָה--לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

11. On that day the number of those that were slain in Shushan the castle was brought before the king.

12. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבְדּוּ זִמְשֵׁי מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשָׂרַת בְּנֵי-הָמֶן--בְּשָׂאֵר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ, מִהָ עָשׂוּ וּמִהָ-שְׂאֻלָּתָהּ וַיָּנָתֵן לָהּ, וּמִהָ-בִקְשָׁתָהּ עוֹד וַתַּעַשׂ

12. And the king said unto Esther the queen: 'The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the castle, and the ten sons of Haman what then have they done in the rest of the king's provinces! Now whatever thy petition, it shall be granted thee and whatever thy request further, it shall be done.'

13. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--וַיָּנָתֵן גַּם-מָוֶזֶר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן, לַעֲשׂוֹת כִּדְת הַיּוֹם וְאֵת עֲשָׂרַת בְּנֵי-הָמֶן, וַיָּתְלוּ עַל-הָעֵץ

13. Then said Esther: 'If it please the king, let it be granted to the Jews that are in Shushan to do to-morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows.'

14. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן, וַתִּנָּתֵן דֵּת בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֲשָׂרַת בְּנֵי-הָמֶן, תָּלוּ

14. And the king commanded it so to be done and a decree was given out in Shushan and they hanged Haman's ten sons.

15. וַיִּקְהָלוּ (הַיְּהוּדִים) הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְאוֹדֵשׁ אֲדָר, וַיַּהַרְגוּ בְּשׁוֹשָׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם

15. And the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men in Shushan but on the spoil they laid not their hand.

16. וּשְׂאֵר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַעֲבָדוּ עַל-נַפְשָׁם, וְנָוּוּ מֵאֲבִיָּהֶם, וַהֲרוּגוּ בִשְׂנֵאֵיהֶם, זִמְשֵׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף וּבִבְזָה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם

16. And the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and had rest from their enemies, and slew of them that hated them seventy and five thousand--but on the spoil they laid not their hand--

17. בַּיּוֹם-שְׁלוֹשֶׁה עָשָׂר, לְאוֹדֵשׁ אֲדָר וְנָוּוּ, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשִׂה אֹתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וּשְׂמֻחָה

17. on the thirteenth day of the month Adar, and on the fourteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness.

18. וַהֲיָהוּדִים (וְהַיְּהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, נִקְהָלוּ בִשְׁלוֹשֶׁה עָשָׂר בּוֹ, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ, וְנָוּוּ, בַּזִּמְשֵׁה עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשִׂה אֹתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וּשְׂמֻחָה

18. But the Jews that were in Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness.

19. על-כן היהודים (הפרושים) הפרזים, הישבים בערי הפרזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות, איש לרעהו

19. Therefore do the Jews of the villages, that dwell in the unwalled towns, make the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another.

20. וכתב מרדכי, את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אשורוש--הקרוכים, והרוזקים

20. And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

21. לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-זמשה עשר בו: בכל-שנה, ושנה

21. to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

22. כימים, אשר-זוו בהם היהודים מאביהם, והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה, ומאכל ליום טוב לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלוח מנות איש לרעהו, ובתנות לאביהם

22. the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

23. וקבל, היהודים, את אשר-הזלו, לעשות ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם

23. And the Jews took upon them to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them

24. כי המן בן-המדתא האגגי, ערר כל-היהודים--ושב על-היהודים, לאבדם והפך פור הוא הגורל, להמם ולאבדם

24. because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast pur, that is, the lot, to discomfit them, and to destroy them

25. ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מושבתו הרעה אשר-ושב על-היהודים על-ראשו ותלו אותו ואת-בניו, על-העץ

25. but when she came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he had devised against the Jews, should return upon his own head and that he and his sons should be hanged on the gallows.

26. על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה, ומה הגיע אליהם

26. Wherefore they called these days Purim, after the name of pur. Therefore because of all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and that which had come unto them,

27. קִימוּ (וקבל) וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל-זָרָעָם וְעַל-כָּל-הַנָּלוּיִם עָלֵיהֶם , וְלֹא יַעֲבֹר--לִהְיוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה , כַּכְּתָבָם וְכֻמָּנָם : בְּכָל-שָׁנָה , וּשְׁנָה

27. the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year

28. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדּוֹר , מִשְׁפּוּזָהּ וּמִשְׁפּוּזָהּ , מִדִּינָהּ וּמִדִּינָהּ , וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה , לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים , וְזָכָרָם , לֹא-יִסּוּף מִזָּרָעָם

28. and that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed.

29. וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֶּת-אֲבִיחַיִל , וּמֹרְדֵכַי הַיְּהוּדִי--אֶת-כָּל-תַּקְּףָּהּ : לְקָיָם , אֶת אֲגֵרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִית

29. Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

30. וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים , אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים , וּמֵאָה מִדִּינָה--מִלְכוּת , אֲזוּשִׁירוּשׁ : דְּבָרֵי שְׁלֹם , וְאַמֶּת

30. And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

31. לְקָיָם אֶת-יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בְּיָמֵיהֶם , כַּאֲשֶׁר קָיָם עָלֵיהֶם מֹרְדֵכַי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה , וְכַאֲשֶׁר קִימוּ עַל-נַפְשָׁם , וְעַל-זָרָעָם : דְּבָרֵי הַצּוּמוֹת , וְזַעֲקָתָם

31. to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

32. וּבִמְאֹר אֶסְתֵּר--קָיָם , דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב , בְּסֵפֶר

32. And the commandment of Esther confirmed these matters of Purim and it was written in the book.

פרק 10 Chapter 10

1. וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ (אחשורש) אֲחַשְׁוֶרֶשׁ בַּסַּעַל-הָאָרֶץ, וְאֵי הַיָּם

1. And the king Ahasuerus laid a tribute upon the land, and upon the isles of the sea.

2. וְכָל-מַעֲשֵׂה תְקָפוֹ, וְגִבּוֹרָתוֹ, וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֳּכָי, אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ--הֵלֹא-הֵם בְּתוֹבִים, עַל-סֵפֶר הַבְּרִי הַיָּמִים, לְמַלְכִי, מִדִּי וּפָרַס

2. And all the acts of his power and of his might, and the full account of the greatness of Mordecai, how the king advanced him, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia?

All together then repeated by the reader

3. כִּי מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי, בְּמִשְׁנֵה לְמַלְכָּה אֲחַשְׁוֶרֶשׁ, וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים, וְרָצוּי לְרַב אֲזַי--דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדַבֵּר שָׁלוֹם לְכָל-יִרְעֻוֹ.

-> ki maredochay hayehudi, mishneh lammelech achashverosh, vegadol layehudim, veratzuy lerov echav--doresh tov le'ammo, vedover shalom lechal-zar'o

3. For Mordecai the Jew was next unto king Ahasuerus, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren seeking the good of his people and speaking peace to all his seed.

=== End ===